جهان را چه کسی آفرید؟ چه کسی مرا آفرید؟ و چرا؟

شركاء التنفيذ:

دار الإسلام

جمعية الربوة

رواد الترجمة

المحتوى الإسلامي

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900
ceo@rabwah.sa
P.O.BOX: 29465
RIYADH: 11557
www.islamhouse.com

آیا من در راه درست هستم؟

آسمانها و زمین و مخلوقات بزرگی که در آنها وجود دارند و غیر قابل احاطه هستند را چه کسی آفریده است؟

و چه کسی این نظام دقیق و شگفت انگیز را در آسمان و زمین ایجاد کرده است؟

چه کسی انسان را آفرید و برای او شنوایی و بینایی و عقل را بخشید تا بتواند علم را کسب و حقایق را درک نماید؟

چه کسی این صنعت دقیق را در اعضای بدن تو ایجاد کرده است، و به بهترین شکل برای تو شکل داده است؟

در آفرینش موجودات زنده با همه اختلاف و تنوع آن بیاندیش، چه کسی آنها را با جلوه های بی حد و حصر آفریده است؟

چگونه این جهان بزرگ با قوانینی که به آن تنظیم شده در طول سال ها پایدار باقی مانده است؟

چه کسی سیستم های حاکم بر این جهان (زندگی و مرگ، تولید مثل زندگان، روز و شب، تغییر فصل ها و غیره) را وضع نموده است؟

آیا این جهان خود را خلق کرده است؟ و یا از هیچ به وجود آمده است؟ یا تصادفی پیدا شده است؟ الله متعال فرموده است:

﴿أَمۡ خُلِقُواْ مِنۡ غَيۡرِ شَيۡءٍ أَمۡ هُمُ ٱلۡخَٰلِقُونَ ٣٥ أَمۡ خَلَقُواْ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۚ بَل لَّا يُوقِنُونَ٣٦﴾

[الطور: 36-35]

أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ آیا آنان آسمان‌ها و زمین را آفریده‌اند؟ [نه،] بلکه آنان یقین ندارند [که الله آفرینندۀ مطلق است].[الطور: 35-36].

اگر ما خودمان را نیافریده‌ایم و محال است که از نیستی یا تصادف آمده باشیم، پس حقیقتی که در آن هیچ شکی نیست: این است که

این جهان باید خالق بزرگ و قدرتمندی داشته باشد، زیرا غیرممکن است که این جهان خودش را خلق کرده باشد! یا از عدم و یا به شکل تصافی به وجود آمده باشد!

چرا انسان به وجود چیزهایی که نمی تواند آن را ببیند ایمان دارد؟ مانند: (ادراک، عقل، ر کسی که بخواهد در اسلام داخل شود، لازم نیست مراسم ویژه و کارهای رسمی را انجام دهد، و یا در محضر کسی اسلام بیاورد، انسان فقط باید آن دو شهادت را با دانستن معنای آنها و ایمان به آنها با گفتن این جمله بیان کند: (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدًا رسول الله)، (گواهی می دهم که معبودی برحق جز الله نیست و گواهی می دهم که محمد رسول الله است)، اگر گفتن آن به زبان عربی برای تو آسان باشد پس بهتر است، اما اگر برای تو دشوار باشد کافی است آن را به زبان خود تلفظ کنی، و بدین ترتیب تو مسلمان می شوی؛ سپس دین خود را یاد بگیر تا برای تو سبب خوشبختی دنیا و نجات در آخرت قرار گیرد.

وح، احساسات و محبت) آیا به این دلیل نیست که آثار آنها را می بیند؟ انسان چگونه می تواند وجود پروردگار این جهان بزرگ را انکار کند در حالیکه او آثار مخلوقات و صنعت و رحمت او را مشاهده می کند؟!

هیچ کس نمی پذیرد که به او گفته شود این خانه بدون اینکه کسی آن را بنا کند به وجود آمده است! یا گفته شود که هیچ (عدم) این خانه را آفریده است! پس چگونه برخی از مردم کسی را تصدیق کنند که می گوید این جهان بزرگ بدون خالق به وجود آمده است؟ چگونه عاقل می تواند بپذیرد وقتی به او گفته شود که این نظم دقیق جهان به طور تصادفی به وجود آمده است؟

همه اینها ما را به یک نتیجه می رساند، و آن اینست که این جهان پروردگار بزرگ و قدرتمند دارد که آن را اداره می کند، و تنها او شایستۀ پرستش است، و هر آنچه غیر او پرستش می شود باطل و سزاوار پرستش نیست.

پروردگار، خالق بزرگ

پروردگار یگانه است، او فرمانروا، تدبیر کننده و روزی دهندۀ است که زنده می کند و می میراند، اوست که زمین را آفرید و مسخرش کرد، و آن را برای مخلوقاتش قابل استفاده ساخت، و اوست که آسمانها و همه موجودات بزرگ که در آنها هست را آفرید، و به خورشید و ماه و شب و روز این تنظیم دقیق را بخشید که نش کسی که بخواهد در اسلام داخل شود، لازم نیست مراسم ویژه و کارهای رسمی را انجام دهد، و یا در محضر کسی اسلام بیاورد، انسان فقط باید آن دو شهادت را با دانستن معنای آنها و ایمان به آنها با گفتن این جمله بیان کند: (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدًا رسول الله)، (گواهی می دهم که معبودی برحق جز الله نیست و گواهی می دهم که محمد رسول الله است)، اگر گفتن آن به زبان عربی برای تو آسان باشد پس بهتر است، اما اگر برای تو دشوار باشد کافی است آن را به زبان خود تلفظ کنی، و بدین ترتیب تو مسلمان می شوی؛ سپس دین خود را یاد بگیر تا برای تو سبب خوشبختی دنیا و نجات در آخرت قرار گیرد.

ان دهندۀ عظمت او می باشد.

او ذاتیست که هواء را برای ما مسخر کرد، هوایی که بدون آن زندگی نمی توانیم، او ذاتیست که بر ما باران می‌باراند و دریاها و نهرها را برای ما مسخر نمود، و او ذاتیست که ما را تغذیه می‌کند و ما را در دوران جنینی در شکم مادران خود بی آنکه قدرتی داشته باشیم حفظ می‌کند، و او ذاتیست که از آغاز تولد تا مردن ما خون را در رگهای ما می چرخاند.

این پروردگار خالق و روزی دهنده، الله متعال است

الله متعال فرموده است:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ يُغۡشِي ٱلَّيۡلَ ٱلنَّهَارَ يَطۡلُبُهُۥ حَثِيثٗا وَٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ مُسَخَّرَٰتِۭ بِأَمۡرِهِۦٓۗ أَلَا لَهُ ٱلۡخَلۡقُ وَٱلۡأَمۡرُۗ تَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٥٤﴾ [الأعراف: 54]

[بی‌گمان، پروردگار شما الله است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز آفرید؛ سپس [آن گونه که شایسته جلال و عظمت اوست] بر عرش قرار گرفت. [روشناییِ] روز را با [تاریکی] شب می‌پوشانَد که [هر یک،] آن [دیگری] را شتابان [و پیوسته] می‌جوید و خورشید و ماه و ستارگان را [پدید آورد] که [همگی] به فرمانِ او به خدمت [انسان] گماشته شده‌اند. آگاه باشید! آفرینش و فرمانروایی، از آنِ اوست. پربرکت [و بزرگ] است الله که پروردگار جهانیان است.[الأعراف ٥٤].

الله متعال پروردگار هر چه در جهان هست می باشد، آنچه را می بینیم و آنچه را که نمی بینیم، و غیر ذات او همه از جملۀ مخلوقات او به شمار می روند، و او تنها شایستۀ پرستش است، و این که جز او نباید عبادت دیگری شود، او را در ملک، خلقت، تدبیر و عبادتش شریکی نیست.

اگر فرض کنیم که غیر از الله متعال معبودان دیگری نیز وجود دارند، نظم جهان برهم می خورد؛ چون ممکن نیست که دو معبود همزمان امور جهان را اداره کنند، الله متعال فرمود:

﴿لَوۡ كَانَ فِيهِمَآ ءَالِهَةٌ إِلَّا ٱللَّهُ لَفَسَدَتَاۚ ...﴾ [الأنبياء: 22]

اگر در آنها [= آسمان و زمین] معبودانی جز الله وجود داشت، [در اثر ناسازگاری آنها] قطعاً هر دو تباه می‌شدند.الأنبياء:22.

صفات پروردگار پیداکننده

برای الله سبحانه وتعالی زیباترین نام ها است که قابل شمارش نیست، و برای او صفات والا و بزرگی است که دلالت بر کمال او دارد، و از جمله نامهای او: خالق و «الله» یغنی معبودی که تنها شایستۀ پرستش است. بدون هیچ شریکی. و الحي (زنده) و القیوم (پاینده)، و الرحیم (مهربان)، و الرازق (روزی دهنده)، و الکریم (بخشنده و سخاوتنمد) است،

الله متعال در قرآن کریم فرموده است:

﴿ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ٢٥٥﴾ [البقرة: 255]

الله [معبودِ راستین است؛] هیچ معبودی [به‌حق] جز او نیست؛ زندۀ پاینده [و قائم به ذات] است؛ نه خوابی سبک او را فرا می‌گیرد و نه خوابی سنگین؛ [و لحظه‌ای از تدبیر جهان هستی، غافل نمی‌ماند]؛ آنچه در آسمان‌ها و زمین است، از آنِ اوست. کیست که نزد او جز به فرمانش شفاعت کند؟ گذشته و آیندۀ آنان [= بندگان] را می‌داند و [آنان] به چیزی از علم او احاطه [و آگاهی] نمی‌یابند، مگر آنچه خود [الله] بخواهد. کرسیِ او آسمان‌ها و زمین را در بر گرفته است و نگهداشتنِ آنها بر او [سنگین و] دشوار نیست و او بلندمرتبه [و] بزرگ است.[سورة البقرة:255].

الله متعال می فرماید:

﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ١ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ٢ لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ ٣ وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ٤﴾ [الإخلاص: 1-4]

﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ * [ای پیامبر] بگو: «او الله یکتا و یگانه است.اللَّهُ الصَّمَدُ (٢) ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ * الله بی‌نیاز است [و همه نیازمند او هستند].لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (٣) لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ * نه [فرزندی] زاده و نه [از کسی] زاده شده است.وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ﴾ و هیچ کس همانند و همتای او نبوده و نیست».[الإخلاص ١-٤].

پروردگار معبود دارای صفات کمال است

یکی از صفات او این است که معبود و عبادت شده است، و غیر از او هر چیز دیگری مخلوق، مکلف و مغلوب می باشد.

یکی از صفات او این است که او زنده و پاینده است، پس هر موجود زنده ای که وجود دارد، الله متعال آن را حیات بخشیده و آن را از نیستی هست نموده است، و اوست که با وجودش تأمین کننده، رزق دهنده، و کفایت کنندۀ او می باشد.پس پروردگار زنده است، نمی میرد و نابودی بر او محال است، پاینده است که نمی خوابد، بلکه نه خوابی سبک او را فرا می‌گیرد و نه خوابی سنگین.

و یکی از صفات او دانایی است که هیچ چیز در زمین و آسمان بر او پوشیده نیست.

از صفات دیگر او شنوایی و بینایی است که همه چیز را می شنود و هر موجودی را می بیند، و می داند که نفس ها با هم چه زمزمه می کنند و سینه ها چه را پنهان می کنند، و بر او سبحانه و تعالی در زمین و آسمان چیزی پوشیده نیست.

یکی از صفات او القدیر است ذاتی که هیچ چیز او را عاجز و هیچ کس خواست او را رد نمی تواند، هر چه بخواهد انجام می دهد و از آنچه بخواهد جلوگیری می کند، و تقدیم و تأخیر می کند و او دارای حکمت زیادی اس کسی که بخواهد در اسلام داخل شود، لازم نیست مراسم ویژه و کارهای رسمی را انجام دهد، و یا در محضر کسی اسلام بیاورد، انسان فقط باید آن دو شهادت را با دانستن معنای آنها و ایمان به آنها با گفتن این جمله بیان کند: (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدًا رسول الله)، (گواهی می دهم که معبودی برحق جز الله نیست و گواهی می دهم که محمد رسول الله است)، اگر گفتن آن به زبان عربی برای تو آسان باشد پس بهتر است، اما اگر برای تو دشوار باشد کافی است آن را به زبان خود تلفظ کنی، و بدین ترتیب تو مسلمان می شوی؛ سپس دین خود را یاد بگیر تا برای تو سبب خوشبختی دنیا و نجات در آخرت قرار گیرد.

ت.

یکی از صفات او (الخالق الرازق المدبر) آفریدگار، روزی دهنده، تدبیر کننده، ذاتی که خلق را آفرید و آن را تدبیر نمود، و همه مخلوق در چنگ و تحت غلبهٔ اوست.

از صفات دیگر او این است که درمانده را پاسخ می دهد، و گرفتار را یاری می رساند، سختی را مرفوع می سازد، و هرگاه مخلوقی با سختی و یا تنگی مواجه شود، عاجل به او متوسل شده و رو می آورد.

عبادت بجز به الله به کسی دیگری نیست، زیرا او بطور کامل بدون کس دیگر سزاوار آن است، و هر چه غیر او پرستش شود معبود باطل و ناقص و محکوم به مرگ و فنا است.

الله تعالی عقل هایی را به ما ارزانی داشته است که به عظمت او پی ببریم، و فطرتی را در ما غرس نموده که نیکی را دوست بداریم، و شر را بد بپنداریم، و وقتی به سوی پروردگار جهانیان متوسل می شوند احساس اطئینان می کنند، و این فطرت بیانگر کمال او تعالی است و اینکه او سبحانه و تعالی را نمی توان با نقص متصف نمود.

برای انسان عاقل شایسته نیست جز این که کامل را بپرستد، پس چگونه می تواند موجود ناقصی مانند او یا پستتر از او را بپرستد!

معبود نمی تواند انسان، بت، درخت و یا حیوان باشد!

پروردگار بر فراز آسمان های خود است، و بر عرش خود قرار دارد، و از مخلوقش جدا و مستقل است، در ذاتش چیزی از مخلوق او وجود ندارد، و در مخلوقش چیزی از او وجود ندارد، او در هیچ یک از مخلوقش ساکن نیست و مجسم نمی شود.

هیچ چیز شبیه پروردگار نیست و او شنوا و بیناست، و هیچ چیز مانند او نیست، و از مخلوق خود بی نیاز است، نه می خوابد و نه غذا می خورد، و او ذات بزرگیست و شایستهٔ او نیست که خانم و یا فرزند

داشته باشد؛ پس آفریدگار دارای صفات عظمت است و هرگز نمی توان او را با نیازمندی و یا کمبودی متصف کرد.

الله تعالی فرموده است:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٞ فَٱسۡتَمِعُواْ لَهُۥٓۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَن يَخۡلُقُواْ ذُبَابٗا وَلَوِ ٱجۡتَمَعُواْ لَهُۥۖ وَإِن يَسۡلُبۡهُمُ ٱلذُّبَابُ شَيۡـٔٗا لَّا يَسۡتَنقِذُوهُ مِنۡهُۚ ضَعُفَ ٱلطَّالِبُ وَٱلۡمَطۡلُوبُ ٧٣ مَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ قَدۡرِهِۦٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ٧٤﴾ [الحج: 74-73]

ای مردم، [دربارۀ ناتوانیِ معبودان باطل] مَثَلی زده شده است؛ پس به آن گوش دهید: کسانی را که به جای الله [به عبادت و یاری] می‌خوانید، هرگز نمی‌توانند [حتی] مگسی را بیافرینند، حتی اگر [همگی] برای این [کار] جمع شوند؛ و اگر آن مگس چیزی از آنان برُباید، نمی‌توانند آن را بازپس گیرند. [آری،] طالب و مطلوب [معبود باطل و مگس یا عابد و معبود باطل] هر دو ناتوانند.مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ [آنان] الله را چنان که سزاوارِ [بزرگداشتِ] اوست نشناخته‌اند. بی‌تردید، الله نیرومندِ شکست‌ناپذیر است.[الحج: 73-74].

این پروردگار بزرگ چرا ما را آفریده است؟ او از ما چه می خواهد؟

آیا معقول به نظر می رسد که الله تعالی این همه مخلوقات را بدون هدف آفریده باشد، آیا آنها را بیهوده آفریده در حالی که او ذات حکیم و داناست؟

آیا معقول به نظر می رسد ذاتی که ما را با این نظم و دقت کامل آفریده و هر چه در آسمان ها و زمین هست برای ما را مسخر نموده، این که ما را بی هدف بیافریند یا به مهم ترین سؤالاتی که ما را به خود مشغول کرده پاسخی نداشته باشد، مانند: چرا ما اینجا هستیم؟ بعد از مرگ چی اتفاقی می افتد؟ و هدف از خلقت ما چیست؟

آیا معقول به نظر می رسد که برای ظالم کیفری و برای نیکوکار پاداشی نباشد؟

الله سبحانه و تعالی فرمود:

﴿أَفَحَسِبۡتُمۡ أَنَّمَا خَلَقۡنَٰكُمۡ عَبَثٗا وَأَنَّكُمۡ إِلَيۡنَا لَا تُرۡجَعُونَ ١١٥﴾ [المؤمنون: 115]

آیا پنداشته‌اید که شما را بیهوده آفریده‌ایم و به سوی ما بازگردانده نمی‌شوید؟[المؤمنون: 115].

بلکه الله تعالی پیامبران را کسی که بخواهد در اسلام داخل شود، لازم نیست مراسم ویژه و کارهای رسمی را انجام دهد، و یا در محضر کسی اسلام بیاورد، انسان فقط باید آن دو شهادت را با دانستن معنای آنها و ایمان به آنها با گفتن این جمله بیان کند: (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدًا رسول الله)، (گواهی می دهم که معبودی برحق جز الله نیست و گواهی می دهم که محمد رسول الله است)، اگر گفتن آن به زبان عربی برای تو آسان باشد پس بهتر است، اما اگر برای تو دشوار باشد کافی است آن را به زبان خود تلفظ کنی، و بدین ترتیب تو مسلمان می شوی؛ سپس دین خود را یاد بگیر تا برای تو سبب خوشبختی دنیا و نجات در آخرت قرار گیرد.

فرستاد تا هدف وجود خود را بدانیم، و ما را راهنمایی کنند که چگونه او تعالی را بپرستیم و به او نزدیک شویم، و او تعالی از ما چه می خواهد! و چگونه می توانیم رضایت او را کسب کنیم، و از سرنوشت ما پس از مرگ مان خبر داده است؟

الله متعال پیامبران را فرستاد تا به ما بگویند که تنها او تعالی شایستۀ پرستش است، و این که چگونه او تعالی راعبادت کنیم، و از اوامر و نواهی او تعالی برای ما آگاهی بدهند، و ارزش های نیکو را به ما بیاموزانند که اگر به آنها پابند باشیم زندگی خوب و پر از خیر و برکت خواهیم داشت.

الله تعالی پیامبران زیادی را فرستاده است، مانند: نوح، ابراهیم، موسی و عیسی (علیهم السلام)، و آنان را با نشانه ها و معجزاتی حمایت نمود که نشان دهندۀ راستگویی آنان است، و اینکه آنان از جانب او تعالی مبعوث شده اند، و آخرین آنان محمد صلی الله علیه وسلم بود.

رسولان به وضاحت برای ما بیان داشته اند که این زندگی یک آزمایش است و زندگی واقعی پس از مرگ خواهد بود

و اینکه بهشت برای مؤمنانی است که الله تعالی را بدون شریک ساختن کسی می پرستیدند و به همه رسولان ایمان داشته اند، و اینکه در آنجا آتشی است که الله تعالی آن را برای کافرانی که خدایان دیگری را همراه با الله تعالی پرستش می کردند و یا به یکی از رسولان الله کافر شده اند آماده کرده است.

الله تعالی فرموده است:

﴿يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ إِمَّا يَأۡتِيَنَّكُمۡ رُسُلٞ مِّنكُمۡ يَقُصُّونَ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِي فَمَنِ ٱتَّقَىٰ وَأَصۡلَحَ فَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ۝٣٥ وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَٱسۡتَكۡبَرُواْ عَنۡهَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ۝٣٦﴾

[الأعراف: 36-35]

ای فرزندان آدم، اگر پیامبرانی از خود شما [نزدتان] بیایند که آیات مرا برایتان بخوانند، [از آنان پیروی کنید]؛ پس کسانی که پرهیزگاری نمایند و [رفتارهای گذشته را] اصلاح کنند، نه ترسی خواهند داشت و نه اندوهگین می‌شوند.وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ و کسانی که آیات ما را دروغ می‌پندارند و در برابر آنها [گردنکشی و] تکبر می‌ورزند، اهل دوزخند و جاودانه در آن خواهند ماند.[الأعراف35-36].

الله تعالی فرموده است:

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعۡبُدُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ٢١ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ فِرَٰشٗا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءٗ وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَخۡرَجَ بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزۡقٗا لَّكُمۡۖ فَلَا تَجۡعَلُواْ لِلَّهِ أَندَادٗا وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٢٢ وَإِن كُنتُمۡ فِي رَيۡبٖ مِّمَّا نَزَّلۡنَا عَلَىٰ عَبۡدِنَا فَأۡتُواْ بِسُورَةٖ مِّن مِّثۡلِهِۦ وَٱدۡعُواْ شُهَدَآءَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٢٣ فَإِن لَّمۡ تَفۡعَلُواْ وَلَن تَفۡعَلُواْ فَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ ٱلَّتِي وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلۡحِجَارَةُۖ أُعِدَّتۡ لِلۡكَٰفِرِينَ ٢٤ وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ كُلَّمَا رُزِقُواْ مِنۡهَا مِن ثَمَرَةٖ رِّزۡقٗا قَالُواْ هَٰذَا ٱلَّذِي رُزِقۡنَا مِن قَبۡلُۖ وَأُتُواْ بِهِۦ مُتَشَٰبِهٗاۖ وَلَهُمۡ فِيهَآ أَزۡوَٰجٞ مُّطَهَّرَةٞۖ وَهُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٥﴾ [البقرة: 25-21]

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ◌ (٢١) ای مردم! پروردگار خویش را عبادت کنید؛ همان ذاتی که شما و پیشینیانتان را آفرید؛ باشد که پرهیزگار شوید.الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (٢٢) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَ◌َمُونَ (٢٢) همان ذاتی که زمین را برای شما گستراند و آسمان را [همچون سقفی] بالای سرتان قرار داد و از آسمان، آبی فرو فرستاد و به وسیلۀ آن، انواع میوه‌ها را به وجود آورد تا روزیِ شما باشد؛ پس همتایانی برای

الله قرار ندهید، در حالی که [حقیقت را] می‌دانید.وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٢٣) وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٢٣) و اگر دربارهٔ آنچه بر بندهٔ خود [محمد] نازل کرده‌ایم در شک و تردید هستید، اگر راست می‌گویید، سوره‌ای همانند آن بیاورید و گواهان [و یاوران] خود را ـ غیر از الله ـ فراخوانید.فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (٢٤) فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (٢٤) پس اگر این کار را نکردید ـ و هرگز قادر بر انجام این کار نخواهید بود ـ از آتشی بترسید که هیزمِ آن، مردم و سنگ‌ها هستند و برای کافران آماده شده است.وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ [ای پیامبر!] به کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند، مژده بده که باغ‌هایی [از بهشت] برایشان [در پیش] است که از زیر [درختان] آن جویبارها جاری است. هر زمان که میوه‌ای از آن [باغ‌ها] به آنان داده شود، می‌گویند: «این همان است که پیش از این روزیِ ما شده بود»؛ در حالی که شبیهِ آن به آنان داده شده بود؛ و [در آنجا] همسرانی پاک دارند و جاودانه در آن خواهند ماند.[البقرة: 21-25].

چرا پیامبران متعدد؟

الله تعالی پیامبران خویش را به سوی امت ها فرستاده است، و هیچ امتی نیست مگر این که الله تعالی به سوی آن پیامبری فرستاده است، تا آنان را به سوی عبادت پروردگارشان دعوت کنند، و آنان را از اوامر و نواهی او آگاه سازند، و هدف همه آنان عبادت الله تعالی یگانه بود، و هر گاه قومی به ترک یا تحریف آنچه رسول آنان از توحید الله تعالی به آنان آورده بود آغاز می کردند، الله تعالی پیامبر دیگری را برای اصلاح راه مکلف می نمود، و مردم را به فطرت سلیم کسی که بخواهد در اسلام داخل شود، لازم نیست مراسم ویژه و کارهای رسمی را انجام دهد، و یا در محضر کسی اسلام بیاورد، انسان فقط باید آن دو شهادت را با دانستن معنای آنها و ایمان به آنها با گفتن این جمله بیان کند: (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدًا رسول الله)، (گواهی می دهم که معبودی برحق جز الله نیست و گواهی می دهم که محمد رسول الله است)، اگر گفتن آن به زبان عربی برای تو آسان باشد پس بهتر است، اما اگر برای تو دشوار باشد کافی است آن را به زبان خود تلفظ کنی، و بدین ترتیب تو مسلمان می شوی؛ سپس دین خود را یاد بگیر تا برای تو سبب خوشبختی دنیا و نجات در آخرت قرار گیرد.

که همانا توحید و اطاعت او تعالی است بازگردانند.

تا اینکه الله تعالی پیامبران را به محمد صلی الله علیه وسلم خاتمه بخشید، کسی که دین کامل و شریعت جاویدان را برای همه انسانها تا روز قیامت آورده است، شریعتی که تکمیل کننده و نسخ کنندۀ شریعت های قبل می باشد، و الله متعال بقا و استمرار این دین را تا روز قیامت ضمانت کرده است.

انسان تا زمانی مومن شمرده نمی شود تا اینکه بر همه پیامبران ایمان بیاورد

الله تعالی ذاتیست که پیامبران را فرستاد، و همه خلق خود را به اطاعت از آنان امر نموده است، و کسی که به رسالت یکی از آنان کفر ورزد به همهٔ آنان کفر ورزیده است، و هیچ گناهی بزرگتر از انکار وحی الله تعالی نیست، و برای وارد شدن به بهشت باید به همه پیامبران ایمان آورد.

در این عصر و زمان بر همگان واجب است که به الله تعالی و همه رسولانش، و به روز قیامت ایمان داشته باشند، و این جز به ایمان و پیروی از آخرین آنان، محمد صلی الله علیه وسلم ممکن نیست، کسی که الله تعالی او را با معجزهٔ ابدی یعنی قرآن کریم پشتیبان کرده است، و حفظ آن را الله تعالی بر عهده گرفته تا زمانی که زمین و اهل آن را بگیرد.

الله متعال در قرآن کریم ذکر کرده است که هر کس به هر یکی از رسولانش ایمان نیاورد، او به الله کفر ورزیده و وحی او را دروغ پنداشته است،

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡفُرُونَ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيۡنَ ٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيَقُولُونَ نُؤۡمِنُ بِبَعۡضٖ وَنَكۡفُرُ بِبَعۡضٖ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُواْ بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ١٥٠ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ حَقّٗاۚ وَأَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٗا مُّهِينٗا ١٥١﴾ [النساء: 151-150]

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا (١٥٠) کسانی که به الله و پیامبرانش کفر می‌ورزند و می‌خواهند میان الله و پیامبرانش جدایی اندازند و می‌گویند: «ما به بعضی ایمان داریم و بعضی را انکار می‌کنیم» و می‌خواهند در این [میان، بین کفر و ایمان برای خود] راهی برگزینند.أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا

مُهِينًا﴾ آنان به راستی کافرند و ما برای کافران عذابی خفت‌بار مهیا کرده‌ایم.[النساء: 150-151].

بنابر این ما مسلمانان به الله متعال و روز قیامت - چنانکه الله دستور داده - ایمان داریم و به همه رسولان و کتاب های گذشته ایمان داریم، الله متعال می فرماید:

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ٢٨٥﴾ [البقرة: 285]

﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ رسول [الله] به آنچه از [سوی] پروردگارش بر او نازل شده ایمان آورده است و مؤمنان [نیز] همگی به الله و فرشتگان و کتاب‌ها و پیامبرانش ایمان آورده‌اند؛ [و رسول و مؤمنان گفتند]: «میان هیچ‌یک از پیامبرانش فرق نمی‌گذاریم [و به همه شان ایمان داریم]. و گفتند: «شنیدیم و اطاعت کردیم. پروردگارا، آمرزش تو را [خواهانیم] و بازگشت [تمام امور] به سوی توست».[البقرة ٢٨٥].

قرآن کریم چیست؟

قرآن کریم کلام الله متعال و وحی اوست که بر آخرین پیامبران حضرت محمدﷺ نازل نمود، و بزرگترین معجزه ای است که بر صدق نبوت او ﷺ دلالت می کند، قرآن کریم در احکامش حق و در اخبارش راست است.الله متعال منکران را به چالش کشید این که یک سوره مانند آن بیاورند؛ اما آنها نتوانستند چنین کنند، به دلیل عظمت مضمون و جامعیت محتوای آن به هر آنچه در دنیا و آخرت مربوط به انسان می باشد، در واقع شامل تمام حقایق ایمانی است که به آنها باید ایمان داشت،همچنین شامل اوامر و نواهی می شود که انسان باید بین خود و پروردگارش و یا بین خود و نفسش و بین بقیه مخلوق عمل کند، و همۀ این ها به سبکی بلند فصیح و روشنگری بیان شده است،و این کتاب (قرآن کریم) شامل شواهد عقلی و حقایق علمی فراوانی است که نشان می‌دهد این کتاب نمی تواند ساخت بشر باشد، بلکه کلام پروردگار بشر سبحانه و تعالی است.

اسلام چیست؟

اسلام عبارت است از تسلیم بودن برای الله متعال به توحید، و گردن نهادن بر اطاعت از وی، پیروی از شریعت او با رضایت و قبول، و کفر ورزی به هر آنچه که غیر الله پرستیده می شود.

الله متعال پیامبران را با پیام واحد فرستاده است و آن: دعوت به پرستش الله یگانه که هیچ شریکی ندارد، و کفر ورزی هر چیزی که غیر از الله پرستش می شود.

و اسلام دین همه پیامبران است، دعوت آنان یکی و شریعت شان متفاوت است، مسلمانان امروز تنها کسانی هستند که به دین صحیحی که همه پیامبران آن را آورده اند پابند هستند، و پیام اسلام در این زمان حق است، و این پیام پایانی از سوی پروردگار برای بشریت است،پروردگاری که ابراهیم و موسی و عیسی علیهم السلام را فرستاد، همان ذاتیست که آخرین پیامبران محمد ﷺ را فرستاد، و با آمدن شریعت اسلامی تمام شریعت های پیش از خود را نسخ کرد.

تمام ادیانی که امروزه مردم از طریق آن عبادت می کنند - به جز اسلام - ادیانی هستند که ساخت بشر می باشند، یا ادیانی هستند که الهی بوده سپس توسط بشر دستکاری شده و به آمیزه ای از آوارهای خرافی، اسطوره های موروثی و اجتهاد های بشری مبدل گردیده است.

و اما دین مسلمانان دین واحد وروشنی است که تغییر نمی‌کند، همچنان عبادت‌هایشان که الله را با آن عبادت می‌کنند یکی است، همهٔ آنان نمازهای پنج‌گانه را ادا می نمایند، و زکات مال خود را می‌پردازند، و ماه رمضان را روزه می‌گیرند، و به دستور شان که قرآن کریم است توجه دارند، و آن کتاب واحد در همه کشورهاست. الله متعال می فرماید:

﴿... ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗاۚ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ فِي مَخۡمَصَةٍ غَيۡرَ مُتَجَانِفٖ لِّإِثۡمٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ۝٣﴾ [المائدة: 3]

امروز دینتان را کامل کردم و نعمتم را بر شما تمام نمودم و اسلام را [به عنوان بهترین] دین برایتان برگزیدم. اما هر کس [برای حفظ جان خود و] بدون آنکه به گناه متمایل باشد، [به خوردن گوشت‌های ممنوعه] ناچار شود [گناهی بر او نیست]. به راستی که الله آمرزندۀ مهربان است.[سورة المائدة:3].

الله تعالی در قرآن کریم می فرماید:

﴿قُلۡ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ عَلَيۡنَا وَمَآ أُنزِلَ عَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ وَٱلۡأَسۡبَاطِ وَمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمۡ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّنۡهُمۡ وَنَحۡنُ لَهُۥ مُسۡلِمُونَ٨٤ وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينٗا فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ٨٥﴾

[آل عمران: 85-84]

[ای پیامبر،] بگو: «به الله و آنچه بر ما نازل شده است ایمان آوردیم و [همچنین به] آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و [پیامبرانی که از] نوادگان [یعقوب بودند] نازل گردیده است و آنچه به موسی و عیسی و [دیگر] پیامبران از جانب پروردگارشان داده شده است؛ میان هیچ‌یک از آنان فرقی نمی‌گذاریم و تسلیمِ او هستیم».وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ هر کس دینی غیر از اسلام برگزیند، هرگز از او پذیرفته نخواهد شد و در آخرت از زیانکاران است.[آل عمران: 84-85].

دین مبین اسلام رویکرد جامع برای زندگی، مطابق با فطرت و عقل، مورد قبول نفس های سالم، وضع شدۀ آفریدگار بزرگ برای خلق خود، و دین خیر و سعادت برای همۀ مردم دنیا و آخرت است، و هیچ نژادی را از نژاد دیگر، و رنگی را بر دیگری متمایز نمی داند، و مردم در آن باهم برابرند، در اسلام هیچ یک از دیگری متمایز نیست مگر به اندازۀ عمل نیک اش.

الله تعالی می فرماید:

﴿مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ۝٩٧﴾ [النحل: 97]

(مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ) هر کس ـ مرد یا زن ـ که کار نیک کند و مؤمن باشد، قطعاً او را [در دنیا] به زندگانی پاک و پسندیده‌ای زنده می‌داریم و [در آخرت نیز] بر اساس نیکوترین [طاعت و] کاری که می‌کردند، به آنان پاداش می‌دهیم.[النحل:97]

اسلام راه خوشبختی است

اسلام دین همۀ پیامبران، و دین الله تعالی برای همۀ مردم می باشد، وویژۀ عرب نمی باشد.

اسلام راه خوشبختی واقعی در دنیا، و سعادت ابدی در آخرت است.

اسلام تنها دینی است که به نیازهای روح و جسم رسیدگی می کند، و همه مشکلات انسان را حل می کند، الله متعال می فرماید:

﴿قَالَ ٱهۡبِطَا مِنۡهَا جَمِيعَۢاۖ بَعۡضُكُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوّٞۖ فَإِمَّا يَأۡتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدٗى فَمَنِ ٱتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشۡقَىٰ ١٢٣ وَمَنۡ أَعۡرَضَ عَن ذِكۡرِي فَإِنَّ لَهُۥ مَعِيشَةٗ ضَنكٗا وَنَحۡشُرُهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ أَعۡمَىٰ ١٢٤﴾ [طه: 123-124]

﴿قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلا يَضِلُّ وَلا يَشْقَى (123) فرمود: « [شما دو تن همراه ابلیس] همگی از بهشت فرود آیید، در حالی که دشمن یکدیگرید. اگر از [جانب] من رهنمودی برایتان رسید، [بدانید] هرکس از هدایتم پیروی کند، نه گمراه می‌شود و نه [از عذابِ دوزخ] به رنج می‌افتد.وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ و کسی که از یاد من رویگردان شود، یقیناً زندگی سختی خواهد داشت و روز قیامت او را نابینا برمی‌انگیزیم.[طه: 123-124].

من از ورود به اسلام چه سودی می برم؟

ورود به اسلام فواید زیادی دارد، از جمله:

- پیروزی و عزت در کسی که بخواهد در اسلام داخل شود، لازم نیست مراسم ویژه و کارهای رسمی را انجام دهد، و یا در محضر کسی اسلام بیاورد، انسان فقط باید آن دو شهادت را با دانستن معنای آنها و ایمان به آنها با گفتن این جمله بیان کند: (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدًا رسول الله)، (گواهی می دهم که معبودی برحق جز الله نیست و گواهی می دهم که محمد رسول الله است)، اگر گفتن آن به زبان عربی برای تو آسان باشد پس بهتر است، اما اگر برای تو دشوار باشد کافی است آن را به زبان خود تلفظ کنی، و بدین ترتیب تو مسلمان می شوی؛ سپس دین خود را یاد بگیر تا برای تو سبب خوشبختی دنیا و نجات در آخرت قرار گیرد.

دنیا به این که انسان بندۀ الله تعالی است، وگرنه بندۀ خواهشات، شیطان و شهوت ها می بود.

- پیروزی در آخرت، این که الله تعالی او را می بخشد، و رضایت خود را نصیبش می کند، و او را وارد بهشت خود می نماید و رضایت و نعمت های ابدی را بدست می آورد، و از عذاب جهنم نجات می یابد.

- مؤمن در روز قیامت با انبیا و راستگویان و شهدا و صالحان همراه می باشد، چه همراهی نیکو لذت بخش، و هر که ایمان نیاورد با جباران و بدکاران و تبهکاران و مفسدان خواهد بود.

- کسانی را که الله تعالی وارد بهشت کند، در نعمت های ابدی بدون مرگ و بیماری و درد و پیری و غم و اندوه زندگی می کنند، و آرزوهایشان را به هر چه بخواهند برآورده می شود، و کسانی که وارد جهنم می شوند در عذاب ابدی و بی وقفه خواهند بود.

- در بهشت لذّتهایی است که نه چشمی دیده، و نه گوشی شنیده، و نه در فکر انسانی خطور کرده است. و دلایل بر آن این فرمودۀ الله متعال است:

﴿مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٩٧﴾ [النحل: 97]

هر کس ـ مرد یا زن ـ که کار نیک کند و مؤمن باشد، قطعاً او را [در دنیا] به زندگانی پاک و پسندیده‌ای زنده می‌داریم و [در آخرت نیز] بر اساس نیکوترین [طاعت و] کاری که می‌کردند، به آنان پاداش می‌دهیم.[النحل ٩٧]

.الله تعالی می فرماید:

﴿فَلَا تَعۡلَمُ نَفۡسٞ مَّآ أُخۡفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعۡيُنٖ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ١٧﴾ [السجدة: 17]

﴿فَلَا تَعۡلَمُ نَفۡس مَّآ أُخۡفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعۡيُنٖ جَزَآءُۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ﴾ هیچ کس نمی‌داند به [پاس] آنچه [این مؤمنان در دنیا] انجام می‌دهند، چه [بسیار پاداش‌ها که مایۀ شادمانی و] روشنی چشم‌هاست، برایشان نهفته است.[سورة السجدة:17]

اگر اسلام را نپذیرم چه چیزی را از دست خواهم داد؟

انسان بزرگترین علم و معرفت از دست می دهد، و آن شناخت و علم به الله تعالی است، و ایمان به الله را از دست می دهد، ذاتی که به انسان امنیت و آرامش در دنیا و سعادت ابدی در آخرت را می بخشد.

انسان دسترسی به بزرگترین کتابی را که الله متعال بر مردم نازل کرده است، و نیز ایمان به بزرگترین کتاب را از دست می دهد.

ایمان به پیامبران بزرگ را از دست می دهد، همان گونه که در روز قیامت در بهشت همنشینی آنان را از دست می دهد، و در آتش جهنم در جمع شیاطین و تبهکاران و ظالمان قرار می گیرد، که بدترین مسکن و همجوار خواهد بود.

الله تعالی فرموده است:

﴿... قُلۡ إِنَّ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ وَأَهۡلِيهِمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡخُسۡرَانُ ٱلۡمُبِينُ ١٥ لَهُم مِّن فَوۡقِهِمۡ ظُلَلٞ مِّنَ ٱلنَّارِ وَمِن تَحۡتِهِمۡ ظُلَلٞۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ ٱللَّهُ بِهِۦ عِبَادَهُۥۚ يَٰعِبَادِ فَٱتَّقُونِ ١٦﴾ [الزمر: 15-16]

﴿قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ (15) شما نیز غیر از الله، هر چه را می‌خواهید عبادت کنید». بگو: «زیانکاران [واقعی] کسانی هستند که [به طمع دنیا] خود و خانواده‌هایشان را در رستاخیز به زیان انداختند. آگاه باشید که این، همان زیان آشکار است.لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ﴾ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ﴾ بر بالای سر و زیر پایشان طبقاتی از آتش است. این است آنچه الله بندگانش را از آن می‌ترساند. ای بندگان من، از [نافرمانی] من پروا کنید.[الزمر: 15-16].

هر که بخواهد در آخرت رستگار شود باید در اسلام داخل شود و از نبی محمد صلی الله علیه وسلم پیروی نماید.

یکی از حقایقی که انبیا و رسولان علیهم السلام بر آن اتفاق نظر داشته اند این است که تنها مسلمانانی که به الله متعال ایمان داشته باشند و در عبا کسی که بخواهد در اسلام داخل شود، لازم نیست مراسم ویژه و کارهای رسمی را انجام دهد، و یا در محضر کسی اسلام بیاورد، انسان فقط باید آن دو شهادت را با دانستن معنای آنها و ایمان به آنها با گفتن این جمله بیان کند: (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدًا رسول الله)، (گواهی می دهم که معبودی برحق جز الله نیست و گواهی می دهم که محمد رسول الله است)، اگر گفتن آن به زبان عربی برای تو آسان باشد پس بهتر است، اما اگر برای تو دشوار باشد کافی است آن را به زبان خود تلفظ کنی، و بدین ترتیب تو مسلمان می شوی؛ سپس دین خود را یاد بگیر تا برای تو سبب خوشبختی دنیا و نجات در آخرت قرار گیرد.

دت او کسی را شریک ننموده باشند و به همه انبیا و رسولان ایمان داشته باشند در آخرت رستگار می شوند، پس همه پیروان پیامبران که به آنان ایمان آورده اند و آنان را تصدیق نموده اند، وارد بهشت می شوند و از جهنم نجات می یابند.

کسانی که در زمان نبی موسی علیه السلام بودند و به او ایمان آوردند و از تعالیم او پیروی کردند، آنان مسلمانان و مؤمنان و صالحان هستند، اما پس از اینکه الله متعال عیسی علیه السلام را فرستاد، پیروان موسی علیه السلام باید به عیسی علیه السلام ایمان بیاورند و از او پیروی کنند.هر کس به عیسی علیه السلام ایمان آورد، آنان مسلمانان صالحان هستند، و هر که از ایمان به عیسی علیه السلام امتناع ورزد و بگوید من در دین موسی علیه السلام خواهم ماند، این مومن شمرده نمی شود؛ زیرا او از ایمان آوردن به پیامبری که از جانب الله متعال فرستاده شده بود خودداری نموده است.پس از آنکه الله

متعال آخرین رسولان محمد صلی الله علیه وسلم را فرستاد، برای همه لازم است به او ایمان بیاورند، پروردگاری که موسی و عیسی علیهما السلام را فرستاد همان پروردگاریست که آخرین رسولان را فرستاده است، پس هر که به رسالت محمد صلی الله علیه وسلم کافر شود و بگوید من از موسی یا عیسی علیهما السلام پیروی می کنم، مؤمن شمرده نمی شود.

این که انسان بگوید برای مسلمانان احترام قائلم کافی نیست، و برای نجاتش در آخرت نیز صدقه دادن و کمک به فقیران کافی نیست، بلکه باید به الله متعال و کتابهایش و رسولانش و روز آخرت ایمان داشته باشد؛ تا این که الله متعال از او قبول کند! پس هیچ گناهی بزرگتر از شرک و کفر ورزی به الله متعال، و انکار از وحی نازل شده از سوی الله متعال، و انکار نبوت آخرین پیامبرش محمد صلی الله علیه وسلم وجود ندارد.

یهودیان و مسیحیان و دیگرانی که از رسالت محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیده اند و از ایمان به او امتناع ورزیدند و از ورود به دین اسلام سر باز زدند، در آتش جهنم جاودانه خواهند بودند، این فیصلهٔ الله است نه فیصلهٔ کدام بشر، الله متعال می فرماید:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ وَٱلۡمُشۡرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ شَرُّ ٱلۡبَرِيَّةِ۝٦﴾ [البينة: 6]

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ بی‌گمان، کسانی از اهل کتاب و مشرکان که کافر شدند، جاودانه در آتش جهنم خواهند ماند. آنان بدترینِ آفریدگان هستند.[البينة:6].

از زمانی که آخرین پیام الله متعال به بشریت نازل شده است، هر انسانی که در مورد اسلام و پیام آخرین پیامبر محمد صلی الله علیه وسلم می شنود، باید به آن ایمان بیاورند و از شریعت او پیروی و از اوامر و نواهی او اطاعت کنند، پس هر که از این رسالت پایانی بشنود

و آن را رد کند، الله متعال هیچ چیزی را از او نمی پذیرد، و در آخرت او را عذاب می دهد.

و از جمله دلایل بر آن این فرمودۀ الله متعال است:

﴿وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينٗا فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ٨٥﴾ [آل عمران: 85]

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ هر کس دینی غیر از اسلام برگزیند، هرگز از او پذیرفته نخواهد شد و در آخرت از زیانکاران است.[آل عمران ٨٥].

و الله متعال می فرماید:

﴿قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ كَلِمَةٖ سَوَآءِۭ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمۡ أَلَّا نَعۡبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشۡرِكَ بِهِۦ شَيۡـٔٗا وَلَا يَتَّخِذَ بَعۡضُنَا بَعۡضًا أَرۡبَابٗا مِّن دُونِ ٱللَّهِۚ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقُولُواْ ٱشۡهَدُواْ بِأَنَّا مُسۡلِمُونَ٦٤﴾ [آل عمران: 64]

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ [ای پیامبر،] بگو: «ای اهل کتاب، به سوی سخنی بیایید که میان ما و شما عادلانه است [و انحرافی از حق در آن نیست:] که جز الله را عبادت نکنیم و چیزی را [در قدرت و تدبیر] با او شریک نسازیم و برخی از ما برخی دیگر را به جای الله، معبود نگیرند». اگر آنان [از این دعوت] روی گرداندند، پس [ای مؤمنان، به آنان] بگویید: «گواه باشید که ما تسلیم [اوامر الهی] هستیم».[آل عمران: 64].

برای مسلمان شدن چه کاری باید انجام دهم؟

برای داخل شدن به اسلام باید به این شش رکن ایمان داشت:

ایمان به الله متعال و اینکه او خالق و روزی دهنده و مالک است، و هیچ چیز مانند او نیست، خانم و فرزندی ندارد، و تنها او شایستهٔ پرستش است، و این که هیچ کس دیگری با او پرستش نشود، و اعتقاد بر اینکه عبادت هر چیزی که غیر او پرستش می شود باطل است.

ایمان به فرشتگان، این که آنان بندگان الله متعال هستند، الله عزوجل آنان را از نور آفریده، و از جمله کارهای شان نازل کردن وحی بر پیامبرانش است.

ایمان به تمام کتابهایی که الله متعال بر پیامبرانش نازل کرده است (مانند تورات و انجیل -قبل از تحریف آنها-) و آخرین کتاب ها قرآن کریم می باشد.

ایمان به همه رسولان مانند نوح، ابراهیم، موسی، عیسی و آخر آنان محمد علیهم السلام که همهٔ آنان ان کسی که بخواهد در اسلام داخل شود، لازم نیست مراسم ویژه و کارهای رسمی را انجام دهد، و یا در محضر کسی اسلام بیاورد، انسان فقط باید آن دو شهادت را با دانستن معنای آنها و ایمان به آنها با گفتن این جمله بیان کند: (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدًا رسول الله)، (گواهی می دهم که معبودی برحق جز الله نیست و گواهی می دهم که محمد رسول الله است)، اگر گفتن آن به زبان عربی برای تو آسان باشد پس بهتر است، اما اگر برای تو دشوار باشد کافی است آن را به زبان خود تلفظ کنی، و بدین ترتیب تو مسلمان می شوی؛ سپس دین خود را یاد بگیر تا برای تو سبب خوشبختی دنیا و نجات در آخرت قرار گیرد.

سانان بودند، آنان را توسط وحی تایید نمود و نشانه ها و معجزاتی به آنان داد که دلالت بر صداقت آنان می نمود.

ایمان به روز قیامت که الله متعال اولین و آخرین را زنده می کند، و او تعالی بین خلقش داوری می کند و مؤمنان را وارد بهشت و کافران را وارد جهنم می کند.

ایمان به تقدیر و اینکه الله تعالی همه چیز را می داند چه در گذشته بوده و چه در آینده خواهد بود، و این که الله متعال همه چیز را دانسته و نوشته و اراده کرده و همه چیز را خلق کرده است.

تصمیم را به تعویق نینداز!

دنیا سرای ابدی نیست...

تمام زیبایی از او ناپدید شده و تمام شهوت ها زایل می شوند ...

روزی می رسد که انسان از هر کاری که کرده است بازخواست می شود، که آن روز قیامت است، الله متعال می فرماید:

﴿وَوُضِعَ ٱلۡكِتَٰبُ فَتَرَى ٱلۡمُجۡرِمِينَ مُشۡفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَٰوَيۡلَتَنَا مَالِ هَٰذَا ٱلۡكِتَٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةٗ وَلَا كَبِيرَةً إِلَّآ أَحۡصَىٰهَاۚ وَوَجَدُواْ مَا عَمِلُواْ حَاضِرٗاۗ وَلَا يَظۡلِمُ رَبُّكَ أَحَدٗا ۝٤٩﴾

[الكهف: 49]

﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لاَ يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلاَ كَبِيرَةً إِلاَّ أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلاَ يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ و نامه[ی اعمال در میان] نهاده می‌شود؛ آنگاه گناهکاران را می‌بینی که از آنچه در آن [نامه] است ترسان و نگرانند و می‌گویند: «ای وای بر ما! این چه نامه‌ای است که هیچ [گفتار و رفتارِ] کوچک و بزرگی را رها نکرده است، مگر اینکه آن را در شمار آورده است؟» و هر چه کرده‌اند حاضر می‌یابند و پروردگارت به هیچ کسی ستم نمی‌کند.[الكهف:49].

الله متعال ما را خبر داده است که انسانی که اسلام نیاورد، مصیر او تا ابد در آتش جهنم خواهد بود.

پس این خسارهٔ آسان نیست، بلکه بزرگ است، الله متعال می فرماید:

﴿وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينٗا فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ۝٨٥﴾ [آل عمران: 85]

﴿وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ هر کس دینی غیر از اسلام برگزیند، هرگز از او پذیرفته نخواهد شد و در آخرت از زیانکاران است.[آل عمران: 85].

اسلام دینی است که الله متعال جز آن ادیان دیگری را نمی پذیرد.

پس الله متعال ما را آفرید و به سوی او باز می گردیم و این دنیا برای ما امتحان است.

انسان باید یقین داشته باشد که: این زندگی به کوتاهی یک رویاست... و هیچکس نمی داند کی خواهد مرد!

پس پاسخ او در روز قیامت برای پروردگارش چه خواهد بود هرگاه از او بپرسد: چرا از حق پیروی نکرد؟ چرا از خاتم الانبياء پیروی نکرد؟

پس در قیامت به پروردگارت چه پاسخ کسی که بخواهد در اسلام داخل شود، لازم نیست مراسم ویژه و کارهای رسمی را انجام دهد، و یا در محضر کسی اسلام بیاورد، انسان فقط باید آن دو شهادت را با دانستن معنای آنها و ایمان به آنها با گفتن این جمله بیان کند: (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدًا رسول الله)، (گواهی می دهم که معبودی برحق جز الله نیست و گواهی می دهم که محمد رسول الله است)، اگر گفتن آن به زبان عربی برای تو آسان باشد پس بهتر است، اما اگر برای تو دشوار باشد کافی است آن را به زبان خود تلفظ کنی، و بدین ترتیب تو مسلمان می شوی؛ سپس دین خود را یاد بگیر تا برای تو سبب خوشبختی دنیا و نجات در آخرت قرار گیرد.

ی خواهی داد، در حالی که از عواقب کفر به اسلام را گوشزد نموده و گفته بود که عاقبت کافران هلاکت ابدی در جهنم است؟

الله متعال می فرماید:

﴿وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٣٩﴾ [البقرة: 39]

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ [ولی] کسانی که کافر شدند و نشانه‌های [قدرت و یگانگیِ] ما را دروغ پنداشتند، آنان اهل دوزخند و همیشه در آن خواهند بود.[البقرة ٣٩].

کسانی که حق را رها نمودند و از پدران و اجداد خود تقلید می کنند، هیچ عذری ندارند

الله متعال برای ما خبر داده است که بسیاری از مردم به دلیل ترس از محیطی که در آن زندگی می کنند از اسلام آوردن خودداری می کنند.

بسیاری از مردم اسلام را رد می کنند کسی که بخواهد در اسلام داخل شود، لازم نیست مراسم ویژه و کارهای رسمی را انجام دهد، و یا در محضر کسی اسلام بیاورد، انسان فقط باید آن دو شهادت را با دانستن معنای آنها و ایمان به آنها با گفتن این جمله بیان کند: (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدًا رسول الله)، (گواهی می دهم که معبودی برحق جز الله نیست و گواهی می دهم که محمد رسول الله است)، اگر گفتن آن به زبان عربی برای تو آسان باشد پس بهتر است، اما اگر برای تو دشوار باشد کافی است آن را به زبان خود تلفظ کنی، و بدین ترتیب تو مسلمان می شوی؛ سپس دین خود را یاد بگیر تا برای تو سبب خوشبختی دنیا و نجات در آخرت قرار گیرد.

زیرا نمی خواهند باورهای خود را که از پدران خود به ارث برده اند و یا از محیط و جوامع خود که به دست آورده اند و به آن عادت کرده اند تغییر دهند، و بسیاری از آنان را تعصب به باطل که به ارث برده اند منع می کند.

همه این افراد هیچ عذری ندارند، و بدون هیچ دلیلی در برابر الله متعال خواهند ایستاد.

هیچ عذری برای ملحد نیست که بگوید: "من در الحاد (بی خدایی) می مانم زیرا در خانواده ای ملحد به دنیا آمده ام!" بلکه باید عقلی را که الله متعال به او داده است به کار گیرد، و در عظمت آسمان ها و زمین بیاندیشد، و با عقل خود فکر کند که خالقش به او داده است تا بفهمد این جهان پروردگاری دارد،همچنین کسی که سنگ و بت را می پرستد، عذری برای تقلید از پدرانش ندارد، بلکه باید حقیقت را جستجو

کند و از خود بپرسد: چگونه می توانم جمادی را بپرستم که صدایم را نمی شنود، نمی بیند و هیچ سودی به من نمی رساند ؟!

به همین ترتیب، مسیحی که به چیزهایی که با فطرت و عقل سلیم منافات دارد ایمان داشته باشد، باید از خود بپرسد: چگونه ممکن است پروردگار پسرش را که مرتکب گناهی نشده به خاطر گناهان دیگران بکشد؟ این انصاف نیست! چگونه انسان ها توانستند پسر پروردگار را مصلوب و بکشند؟! آیا پروردگار نمی تواند گناهان بشریت را ببخشد بدون اینکه اجازه دهد پسرش را بکشند؟ آیا پروردگار قادر به دفاع از پسرش نیست؟

وظیفۀ عاقل پیروی از حق و عدم تقلید از پدران و اجداد در باطل است.

الله متعال فرموده است:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ قَالُواْ حَسۡبُنَا مَا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ كَانَ ءَابَآؤُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ شَيۡـٔٗا وَلَا يَهۡتَدُونَ١٠٤﴾ [المائدة: 104]

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ و هنگامی که به آنان گفته شود: «به سوی آنچه الله نازل کرده است و به سوی پیامبر بیایید» می‌گویند: «آنچه نیاکانمان را بر آن یافته‌ایم، برایمان کافی است». آیا اگر نیاکانشان چیزی نمی‌دانستند و هدایت نیافته بودند [باز هم از آنان پیروی می‌کنند]؟[المائدة ١٠٤].

فردی که می خواهد اسلام بیاورد و از آسیب رساندن خویشاوندان خود می ترسد چه باید بکند؟

هر که بخواهد اسلام بیاورد و از محیط اطراف خود بترسد، می تواند اسلام بیاورد و اسلام خود را پنهان کند تا اینکه الله متعال راه بهتری را برای او فراهم نماید که در آن مستقل شود و اسلام خود را آشکار کند.

برای انسان واجب است که فوراً مسلمان شود، اما واجب نیست که اسلام آوردن خود را به اطرافیان خود اطلاع دهد یا آن را علنی کند، در صورتی که برای او ضرر داشته باشد.

و بدان هرگاه فردی مسلمان شود با میلیون ها مسلمان برادر می شود، و می تواند با مسجد یا مرکز اسلامی کشورش ارتباط برقرار کند و از آنان مشورت و کمک بخواهد و این باعث خوشحالی آنان می شود.

الله متعال می فرماید:

﴿... وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مَخۡرَجٗا ۝٢ وَيَرۡزُقۡهُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَحۡتَسِبُۚ ...﴾ [الطلاق: 3-2]

﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا و هر کس که از الله بترسد، راه نجاتی برای او قرار می‌دهدوَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِب﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِب﴾ و او را از جایی که گمان ندارد، روزی می‌دهد.[الطَّلَاقِ: 2، 3]

خوانندۀ عزیز!

آیا رضایت الله خالق - که همه نعمت‌هایش را به ما ارزانی داشت، در حالی که ما در شکم مادران مان جنین بودیم به ما غذا داد و هوایی را که اکنون نفس می‌کشیم به ما داد - مهم‌تر از رضایت مردم از ما نیست؟

آیا کامیابی دنیوی و اخروی ارزش قربانی کردن تمام لذت های زودگذر زندگی را ندارد؟ بله، کسی که بخواهد در اسلام داخل شود، لازم نیست مراسم ویژه و کارهای رسمی را انجام دهد، و یا در محضر کسی اسلام بیاورد، انسان فقط باید آن دو شهادت را با دانستن معنای آنها و ایمان به آنها با گفتن این جمله بیان کند: (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدًا رسول الله)، (گواهی می دهم که معبودی برحق جز الله نیست و گواهی می دهم که محمد رسول الله است)، اگر گفتن آن به زبان عربی برای تو آسان باشد پس بهتر است، اما اگر برای تو دشوار باشد کافی است آن را به زبان خود تلفظ کنی، و بدین ترتیب تو مسلمان می شوی؛ سپس دین خود را یاد بگیر تا برای تو سبب خوشبختی دنیا و نجات در آخرت قرار گیرد.

به الله سوگند!

پس گذشتۀ انسان نباید او را از اصلاح راه نادرست و انجام کار درست باز دارد.

بگذار انسان امروز مؤمن واقعی باشد! و به شیطان اجازه ندهد او را از پیروی از حق باز دارد!

الله متعال می فرماید:

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدۡ جَآءَكُم بُرۡهَٰنٞ مِّن رَّبِّكُمۡ وَأَنزَلۡنَآ إِلَيۡكُمۡ نُورٗا مُّبِينٗا ١٧٤ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَٱعۡتَصَمُواْ بِهِۦ فَسَيُدۡخِلُهُمۡ فِي رَحۡمَةٖ مِّنۡهُ وَفَضۡلٖ وَيَهۡدِيهِمۡ إِلَيۡهِ صِرَٰطٗا مُّسۡتَقِيمٗا ١٧٥﴾ [النساء: 174-175]

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنزلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا (174) ای مردم، به راستی که برای شما از جانب پروردگارتان دلیلی روشن [محمد ﷺ] آمد و نوری آشکار [قرآن] را به سویتان نازل کردیم.فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ اما کسانی را که به الله ایمان آوردند و به آن [= قرآن] تمسک جستند، به زودی [الله] آنان را در رحمت و فضل خویش وارد خواهد کرد و به راهی راست به سوی خویش هدایت خواهد نمود.[النساء: 174-175].

آیا برای گرفتن بزرگترین تصمیم زندگی خود آماده هستی؟

اگر همهٔ اینها که گذشت منطقی باشد، و شخص حقیقت را در دل خود شناخت؛ او باید اولین قدم را برای مسلمان شدن بردارد.

اگر کسی برای گرفتن بهترین تصمیم در زندگی خود و راهنمایی در مورد چگونگی مسلمان شدن کمک می خواهد،

نباید گناهانش مانع ورود او به اسلام شود، الله متعال در قرآن کریم به ما اطلاع داده است که اگر انسان مسلمان شود و به آفریدگارش توبه کند همه گناهان او را می بخشد، و حتی بعد از پذیرش اسلام طبیعی است که یک انسان مرتکب گناه می شود، چون ما انسان هستیم نه فرشتگان معصوم،اما آنچه برای ما لازم است این که از الله متعال طلب آمرزش کنیم و به سوی او برگردیم، و هرگاه الله متعال ببیند که ما در پذیرش حق شتاب کردیم و اسلام آوردیم و شهادتین را به زبان آوردیم ما را در ترک گناهان دیگر یاری می دهد، پس هر که به سوی الله بیاید و از حق پیروی کند، الله متعال او را به خیر بیشتری توفیق می دهد، پس انسان اکنون در ورود به اسلام تردید نداشته باشد.

از دلایل بر آن این فرموده الله متعال است:

﴿قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِن يَنتَهُواْ يُغۡفَرۡ لَهُم مَّا قَدۡ سَلَفَ ...﴾ [الأنفال: 38]

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ﴾ [ای پیامبر،] به کسانی که کفر ورزیدند بگو [که] اگر [از شرک و دشمنی] دست بردارند، گذشته‌هایشان بخشوده می‌شود.[الأنفال ٣٨].

برای مسلمان شدن چه کار کنم؟

کسی که بخواهد در اسلام داخل شود، لازم نیست مراسم ویژه و کارهای رسمی را انجام دهد، و یا در محضر کسی اسلام بیاورد، انسان فقط باید آن دو شهادت را با دانستن معنای آنها و ایمان به آنها با گفتن این جمله بیان کند: (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدًا رسول الله)، (گواهی می دهم که معبودی برحق جز الله نیست و گواهی می دهم که محمد رسول الله است)، اگر گفتن آن به زبان عربی برای تو آسان باشد پس بهتر است، اما اگر برای تو دشوار باشد کافی است آن را به زبان خود تلفظ کنی، و بدین ترتیب تو مسلمان می شوی؛ سپس کسی که بخواهد در اسلام داخل شود، لازم نیست مراسم ویژه و کارهای رسمی را انجام دهد، و یا در محضر کسی اسلام بیاورد، انسان فقط باید آن دو شهادت را با دانستن معنای آنها و ایمان به آنها با گفتن این جمله بیان کند: (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدًا رسول الله)، (گواهی می دهم که معبودی برحق جز الله نیست و گواهی می دهم که محمد رسول الله است)، اگر گفتن آن به زبان عربی برای تو آسان باشد پس بهتر است، اما اگر برای تو دشوار باشد کافی است آن را به زبان خود تلفظ کنی، و بدین ترتیب تو مسلمان می شوی؛ سپس دین خود را یاد بگیر تا برای تو سبب خوشبختی دنیا و نجات در آخرت قرار گیرد.

دین خود را یاد بگیر تا برای تو سبب خوشبختی دنیا و نجات در آخرت قرار گیرد.

فِهرِس